

הצעה לתוכנית לימודים בתרבות ובאמנות יהודית בסמינר "אפרטה"

נעמי קאסוטו

א. הקדמה

הוראת האמנות הפלטיסטית (ציור רישום, פיסול) מעניקה הזדמנות ללמידה לפגש ביצירות אמנות שונות. בין ביצירות, שיש בהן אמנות לשמה ובין ביצירות הקשורות בעיקר לעם, לחרבות ולסביבה. המטרות בחינוך לאמנות אין מוכחות דין לציור המחנכים והחלמידים. לכן, יש מקום לחשש שנעצב דור חדש, שיחמץ את ההזדמנות להכיר תחומי דעת נרחבים ועשיר הכלול בתוכו את העמשה החומרית של יצירות האדם, באמנות ובמלאת מחשבת. קל לשער: דור מוחנכים שאצלם מסרים אלה דלים, יגדל דורות חדשים, שגם הם יילקו באוווי חסך. מכאן מתחבקש הצורך בהכרת מטרות החינוך לאמנות על בוריין. אלה מובסות על הכרת האמנות בכללותה, כמו גם הכרת התרבות האמנויות של עמו — והוא אומר — האמנות היהודית והישראלית לדורותיה.

ב. המטרות בהוראת האמנות ומטרות תוכנית העבודה

בניסיון להגדרת מטרות הוראת האמנות צריך לחת את הדעת לדריכים שונות לשילוב האמנות בתחום לימודי אחרים ובחיים עצם. כלית, הכוונה היא לפתח את יכולת להתבונן ביצירה אמנותית, להבנה ולהנאה منها. וכן, להכיר יצירות מופת ישראליות במישור אחר, לפתח את הטעם האישי ואת החוש הביקורתי בכל הקשור לעולם האמנות בפרט ולהיים בכלל. תוכנית עבודה זו מתרכזת באמנות הקשורה לעמו.

בלימוד פרק זה הכוונה היא לפתח במיוחד את כושר התבוננות ויכולת ההבנה בתחום התרבות והאמנות היהודית העתיקה והחדשה. בעקבות זאת, לפתח הבחנה בין מושבות תרבותיות שונות. בנקודת זו علينا לחת את הדעת, שהחברה שכבה אנו חיים במדינת ישראל היא חברה רבת פנים וגונמים, שלכל עדה ועדרה מала המרכיבות פסיפס זה יש ייחוד תרבותי ואמנוני. מתקש, לעומת זאת שימוש התרבות והאמניות האלה. על כן, חובה על הלומד להכיר במיוחד את תרבותו ואמנותו שלו, המשקפת את שורשי. עליו להיות פתוח

כפועל יוצא מכך, יש למוצא דרך להסביר מה איננו הופך יצירה כלשהי לייצור אמנות וכיצד לאבחן בין אמנות אמת לקישוט ולעיטור חסרי חשיבות שורשתית. על בסיס שפת האמנויות ניתן להבין יותר קלות את היצירות השונות, וליציר שפה משותפת לכל המהבורנים ביצירה ולומדים.

ברוננו באמנות יהודית שומה עליינו נזוכר שהאסטטיקה היא מושג שנלקח מן העולם היווני-הלנסטי. על כן, ראוי לבחון את גישת עם ישראל למושגים שנוצרו בעולם שונה משלנו, עולם שהסתופנו בצלו כמעט אלפיהם שנה. כדי להכיר את ייחודה של האמנות והתרבות היהודית, יש להקנות ללמידה מושגים, מידע וќורנות על נושאים יהודים "יהודים" שהם יוצרים אנשי האמנות זוריה. פגמים רבים הם עשויים זאת כדי להדר במצוותה, מתן הקפדה יתרה, לא רק על פרטיה ודקדוקיה במובן ההלכתי, אלא גם על צורתה ועל יופיה של המצווה.

כן יש להקנות מקורות ולדון במשמעותם של סמלים המקובלים ביצירה היהודית לענפיה. נוסף לכך, יש לפתח את היכולת להפעיל את הדמיון בתגובה לחומר הנלמד על דרך הבעה העצמית, ביצירה ובבקורת. לפיכך, יש לפתח בלמידה האמנויות מיזוגיות על ידי הצעת התנסויות ביצירה מוחדרים שונים.

ה. תוכנית העבודה להכרת אמנות בית הכנסת

ה.1. מבוא
בית הכנסת הוא מקום שבו מתכנסים לתפילה הציבור, ללימוד תורה, לדין בצוות הכלל החמי ישראל ראו בבית הכנסת מקדש בעיר אנפהן. החכמים הווו כי בכל מקום שבו יש לו יעדים דתיים וציבוריים נוספים.

אחד רשי תפלתו בו, ולאיש אין רשות למכור אותו (רמב"ם, הלכות השונות של ישראל, פרק י"א, הלכה ט"ז) בנסיבות בית הכנסת, קהילות ישראל המפוזרות בגלויות השונות שמרו על אחות יחסית, וכך עבר כך גם כו, בית הכנסת הוא גורם אחד בחיי היהודים, בכל מקום שם.

לאחר קום המדינה, נתקבעו בארץ יהודים מן התפוצות. הוקמו בתיהם נסודות מובהקים, או אלה הנוגדים, בדרך כלל, על פי מנגגי עדות שונות.

יחסו של בית הכנסת שבו מתכנסים בני עדה זו או אחרת בא ידי ביטוי לא רק במנהיגי התפילה הנהוגים בו, אלא גם במנהגו ובכלו. אלה נבונים, מעוצבים וממוסדים לפי מושחתה של העדה שמקימה את בית הכנסת.

ה.2. הצעה לתוכנית עבודה
רשימת הנושאים שתפורט להלן הינה גרעינה ומרכזו של תוכנית הלימודים. הרשימה נועדה להילמד במשך שנתיים בשיעורים בני שעתיים בכל שבוע כולל פעילויות מעשיות וביקורים בתי כנסת ובמוסדות.

הערה: הסדר שיוצג כאן אינו חיבר להישמר באורח רצוף במהלך השנה. כל נושא בני עצמו, אפשר לבחור נושא זה או אחר, ולהתמקד בו.

אליה ולגלוות נכוונות להתמודד עימה, ולנצל לצורך זה כל הזרמות הנקראת ברכיו, הן במסגרת החינוכית והן בחצי היום, בקהילה ובבית.

אם בתוכנית ליום אמנות יהודית עוסקים אלו, יש להקנות מידע בסיסי על שימושי הקדושה ותשמשי המצווה, על בית הכנסת ועל כל רקמת האמנות המלווה את אכזריה. אלו מצפים שלבסוף יתהווה יחס חיובי ו邏輯י כלפי התרבות היהודית, ותושג מעורבות אישית בכל הנעשה והמתורחש בתחום זה.

ג. מוקד הלמידה – בית הכנסת

כאמור, לא ניתן לעסוק באמנות היהודית בלבד להכיר מושגי יסוד בעולם הדת של היהודות. הכוונה במיוחד להכוורות ראשוניות עם מנהגים ונורמות, המאפיינים את החיים הדתיים היומיומיים ביהדות. רבים מלאה 'מתנוקים' לבית הכנסת, וחוווני להתחיל את הלימוד האמנותי שלו בלמידה כללי על בית הכנסת. כך יוכל הלומד להכיר את מנגני התפילה, שהם מקורות תרבות בתי נדלים של עם ישראל, ובמיוחד להכיר את מנגני העדות, ומה שקרוב לא פחות לנוינו: – מקומות ומבנים יהודים בבית הכנסת בארץ ובעולם. לרעתם, בהקניית מידע בסיסי ומושגים הקשורים בבית הכנסת, מבנהו ותשמשו הקדושה והמצוות הקשורים בו מתחילה הדרך להקנייה עמוקה של ערכי התרבות שלנו. ערכיהם אלו, ראשיתם בימי צלאל בן אוריה שבנה את המשכן וכלייו... 'בחכמה, בתבונה ובבדעת', והמשכה בכל דור ודור, במהלך הגלות ועד לשובו לארץ ישראל. הכרת הרכבות הגברי יותר ויותר את החושת השיכות של המהchner והמתנקן לעמו, תערור עניין בתחום הזה, ותדרבן את הלומד והמלמד להתעדכן, לבקר בבתי הכנסת עתיקים וחדים, באתרים מקודשים אחרים, במוריאנונים ועוד. דומה שככל נשתלו המטרות הכלליות של לימוד האמנות, במטרות הערכיות המייחודות לאמנות היהודית.

ד. שפת האמנות הבסיסית

כדי להבין נושא באמנות, יש להכיר היטב את שפת האמנות הבסיסית. את זו ניתן להציג על פי ביטויים באמנות ובאסטטיקה.

1). **באמנות:** ביטויים אלה הם מושגי יסוד שחשובים להכירם. עניינו באמנות העוסקת בצדקה, בקון, בכתם, בקומפוזיציה, בצבע ובסבבם של ממדים.

הסוגנון הוא סימן היכר מסוים באמצעות פרט או פרט מסוים החוזרים ונשנים בצדקה מסויימת שביצירה, בכל תחום שהוא (בשירה, בספרות, במוסיקה, בציור, בפיסול ועוד). ההסוגנון מאפיין את האמן היוצר, את הרקע האתני לאומי שלו ואת התקופה שבה עוצבה היצירה.

2). **באסטטיקה:** זו חוקת וمبرירה מהו "יפה" ביצירה כלשהי בתחום התרבות והאמנות. מהו הדבר שהופך אותה ליצירת אמנות, וכייד יצירה תרבותית אמנותית משפיעה הן על הרגש והן על השכל וגורמת בכך לחווריה.

- 4) בתיה הכנסת מתקופה שלאחר קום המדינה
 - * בית הכנסת של האוניברסיטה העברית ירושלים.
 - * בית הכנסת של האוניברסיטה העברית בהר הצופים.
 - * בית הכנסת "אהל נחמה".
 - * בית הכנסת של בית הספר לקצינים, מצפה רמון.
 - * בית הכנסת "אהל אהרן", חיפה.
 - * בית הכנסת המרכזית, נזרת עילית.

II. ספר תורה

- (א) תורה שבכתב
 - * מגילת הקלף.
 - * סופר סת"ם וכלי עבודתו.
 - * כתב סת"ם.
 - * כתיבת ספר תורה.
 - * תגיות.
- (ב) עיטורי ספר תורה
 - * עצי חיים.
 - * רימונים ומגדלים.
 - * אבן (חיתול).
 - * מעליים ונתיקים של ספרי תורה.
 - * כתר תורה ועטרת.
 - * טס.
 - * יד לתורה.
- (ג) ארון קודש
 - * ארון מיטלטל וארון קבוע.
 - * מיקום הארון בבית הכנסת.
 - * ארוןות קודש מעוטרים.
- (ד) פרוכות וכפורות
 - * עיטורי פרוכות.
 - * כפורת.
- (ה) מה עוד בבית הכנסת?
 - * בימה (תיבה).
 - * בימות במקומות שונים בתקופות שונות.
 - * עיצוב הבימה.
 - * מזבח ולוח "שוויתי".
 - * עמוד תפילה (עמוד החזן).
 - * דוכן.
 - * נר תמיד.

I. בית הכנסת

- (א) מבנה בית הכנסת:
 - * מאוהל מועד לבית הכנסת — קדמת בית הכנסת.
 - * מקור השם 'בית הכנסת' — הקשר לבנייה.

ב) פנים בית הכנסת

- * סדרי היישיבה בבית הכנסת.
- * כסא של אליהו.
- * חצר בית הכנסת.

(על ארון הקודש נלמד בפרק על ספר תורה).

ג) דוגמאות של בתיה הכנסת מתקופות שונות בארץ ישראל

- (1) בתיה הכנסת עתיקות
 - * בית הכנסת בכפר נחום.
 - * בית הכנסת בבית שערום.
 - * בית הכנסת באשחותםע.

2) בתיה הכנסת מיימי הביניים ועד העת החדשה:

- בתיה הכנסת בירושלים
 - * בית הכנסת על שם הרמב"ן.
 - * ארבעת בתיה הכנסת הספרדיים בעיר העתיקה.
 - (בית הכנסת על שם רבנן בן זכאי, בית הכנסת על שם אליהו הנביא, בית הכנסת האמצעי, בית הכנסת האסטנוביל).
 - * בית הכנסת ה"חוורבה".
 - * בית הכנסת בחברון — על שם אברהם אבינו.
 - * בית הכנסת בטבריה.
 - * בית הכנסת הסינוי.
 - * בית הכנסת עץ חיים (אbowulfiah).

בתיה הכנסת בעזפת

- * בית הכנסת על שם הארי"י (נוסחה ספרד).
- * בית הכנסת על שם הארי"י (נוסחה אשכנז).
- * בית הכנסת על שם רבי יוסף קארו.
- * בית הכנסת על שם רבי יצחק אבוחב.

3) בתיה הכנסת מן העת החדשה

- * בית הכנסת במזוכרת בתיה.
- * בית הכנסת בבית שלמה.
- * בית הכנסת בדרכון יעקב.

III. סמלים יהודים (כמה דוגמאות הקשורות לבית המקדש)

- * המנורה.
- * חזית בית המקדש.
- * ירושלים.
- * הכותל.
- * כדר וכיוור.
- * כדר שמן.
- * שני לוחות הברית.
- * מזבח, מחתה, שופר.
- * לולב ואתרוג.

IV. הצעות לשילוב נושא בית הכנסת וכליו בשאר תחומי הלימוד

הערה: פירוט לתכנים השונים שהובאו לעלה ניתן למצוא בספר שלי "עיצוב בתי כניסה בארץ ישראל – אמונה וסמל", תש"ג. הספר עוסק בעיקר בבתי הכנסת.